

Υπόθεση C-504/21

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

17 Αυγούστου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Verwaltungsgericht Stade (Γερμανία)

Ημερομηνία της διατάξεως του αιτούντος δικαστηρίου:

17 Αυγούστου 2021

Αιτούντες:

Πρώτη αιτούσα

Δεύτερος αιτών

Τρίτος αιτών

Τέταρτος αιτών

Πέμπτος αιτών

Καθής:

Bundesrepublik Deutschland

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 – Θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα – Αίτημα αναδοχής – Αρνητική απάντηση – Προσφυγές των ενδιαφερομένων προσώπων

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, άρθρο 267 ΣΛΕΕ

Προδικαστικά ερωτήματα

α. Δικαίωμα προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου

1. Έχει το άρθρο 27 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (στο εξής: κανονισμός Δουβλίνο ΙΙΙ), σε συνδυασμό, ενδεχομένως, με τα άρθρα 47 και 51, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), λαμβανομένων υπόψη, ωστόσο, των ρυθμίσεων της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης, την έννοια ότι το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα οφείλει να παράσχει στους αιτούντες –περιλαμβανομένων των παιδιών– που ευρίσκονται στο αιτούν κράτος μέλος και επιθυμούν τη μεταφορά τους δυνάμει των άρθρων 8, 9 ή 10 του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ ή στα μέλη των οικογενειών τους που διαμένουν στο κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα κατά την έννοια των άρθρων 8, 9 ή 10 του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ, δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον των δικαστηρίων του εν λόγω κράτους κατά της απόρριψης του αιτήματος αναδοχής;

2. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα α.1.:

Αντλείται, στην περίπτωση αυτή, ελλείψει επαρκούς ρύθμισης στον κανονισμό Δουβλίνο ΙΙΙ, το ως άνω δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ευθέως από το άρθρο 47 του Χάρτη, σε συνδυασμό, ενδεχομένως, με τα άρθρα 7, 9 και 33 του Χάρτη (πρβλ. ΔΕΕ, απόφαση της 7ης Ιουνίου 2016, C-63/15 (Mehrdad Ghezalbash), σκέψεις 51–52· ΔΕΕ, απόφαση της 26ης Ιουλίου 2017, C-670/16 (Tsegezab Mengesteab), σκέψη 58);

3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα α.1. ή στο ερώτημα α.2.:

Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη, σε συνδυασμό, ενδεχομένως, με την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας (πρβλ. ΔΕΕ, απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2018, C-47/17 και C-48/17 [ECLI:EU:C:2018:900]), την έννοια ότι το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα οφείλει να ενημερώσει το αιτούν κράτος μέλος ως προς το ότι οι αιτούντες έχουν προσφύγει κατά της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα αναδοχής, καθώς και την έννοια ότι το αιτούν κράτος μέλος υποχρεούται να μην αποφανθεί επί της ουσίας επί της αιτήσεως ασύλου, έως ότου το αίτημα αναδοχής απορριφθεί οριστικά από το κράτος προς το οποίο υποβλήθηκε;

4. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα α.1. ή στο ερώτημα α.2.:

Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη, λαμβανομένων υπόψη, ενδεχομένως, των κατευθυντήριων γραμμών που αποτυπώνονται στην αιτιολογική σκέψη 5 του κανονισμού Δουβλίνο III, την έννοια ότι, σε περιπτώσεις παρόμοιες με την υπό κρίση, υποχρεώνει τα δικαστήρια του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να εξασφαλίσουν την παροχή έννομης προστασίας υπό τη μορφή επείγουσας διαδικασίας; Επιβάλλεται προθεσμία στα δικαστήρια του κράτους μέλους προς το οποίο υποβλήθηκε το αίτημα, εντός της οποίας πρέπει να εκδώσουν απόφαση επί της ασκηθείσας προσφυγής;

β. Μετάθεση ευθύνης

1. Συνεπάγεται το άρθρο 21, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού Δουβλίνο III, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1560/2003, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/2014 (εκτελεστικός κανονισμός) –κατά βάση– τη μη προσβαλλόμενη πλέον μετάθεση της ευθύνης προς το αιτούν κράτος μέλος, όταν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα απορρίπτει εμπρόθεσμα τόσο το αρχικό αίτημα αναδοχής που του υποβλήθηκε όσο την αίτηση θεραπείας που υποβλήθηκε κατά της αρνητικής απαντήσεώς του (πρβλ. ΔΕΕ, απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2018 C-47/17 και C-48/17, σκέψη 80);

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα β.1.:

Ισχύουν τα ανωτέρω ακόμη και όταν είναι παράνομες οι αρνητικές απαντήσεις του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα;

3. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα β.2.:

Δύναται ο αιτών άσυλο να προσφύγει κατά του κράτους μέλους στο οποίο υποβλήθηκε το αίτημα ενώπιον των δικαστηρίων του αιτούντος κράτους μέλους, επικαλούμενος τη μη σύννομη μετάθεση ευθύνης λόγω μη τήρησης των κριτηρίων για τον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους που διασφαλίζουν την οικογενειακή ενότητα (άρθρα 8 έως 11, 16 και 17, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III);

γ. Μεταγενέστερη αίτηση

1. Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, και του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο III την έννοια ότι δεν αποκλείουν την εφαρμογή των ρυθμίσεων του κεφαλαίου III του κανονισμού Δουβλίνο III και των κανόνων της διαδικασίας αναδοχής κατά την έννοια του κεφαλαίου VI, τμήμα II, του ίδιου κανονισμού, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι αιτούντες είχαν ήδη υποβάλει στο

αιτούν κράτος μέλος αίτηση ασύλου που αρχικά απορρίφθηκε από το τελευταίο ως απαράδεκτη βάσει του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο γ', σε συνδυασμό με το άρθρο 38 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, στο μεταξύ, ωστόσο, –όπως, για παράδειγμα, κατόπιν της de facto διευθέτησης όσον αφορά τη «δήλωση ΕΕ-Τουρκίας της 18ης Μαρτίου 2016» (πρβλ. EN P-000604/2021, Answer given by Ms Johansson on behalf of the European Commission, της 1ης Ιουνίου 2021)– διεξάγεται παραδεκτά στο αιτούν κράτος μέλος η διαδικασία εξέτασης μεταγενέστερης αίτησης;

2. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα γ.1.:

Έχουν στην αμέσως ανωτέρω περίπτωση οι διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, και του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ την έννοια ότι δεν αποκλείουν την εφαρμογή των ρυθμίσεων του κεφαλαίου ΙΙΙ του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ και τη διεξαγωγή της διαδικασίας για την αναδοχή κατά το κεφάλαιο VI, τμήμα ΙΙ, του ιδίου κανονισμού, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες πληρούνται τα κριτήρια προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους με βάση τη διασφάλιση της οικογενειακής ενότητας (άρθρα 8 έως 11 και 16 του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ);

3. Χωρεί εφαρμογή του άρθρου 17, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ ακόμη και όταν οι αιτούντες έχουν ήδη υποβάλει στο αιτούν κράτος μέλος αίτηση ασύλου που αρχικά απορρίφθηκε από το τελευταίο ως απαράδεκτη βάσει του άρθρου 33, παράγραφος 2, στοιχείο γ', σε συνδυασμό με το άρθρο 38 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, στο μεταξύ, ωστόσο, –όπως για παράδειγμα κατόπιν της de facto διευθέτησης όσον αφορά τη «δήλωση ΕΕ-Τουρκίας της 18ης Μαρτίου 2016» (πρβλ. EN P-000604/2021, Answer given by Ms Johansson on behalf of the European Commission, της 1ης Ιουνίου 2021)– διεξάγεται παραδεκτά στο αιτούν κράτος μέλος η διαδικασία εξέτασης μεταγενέστερης αίτησης;

4. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα γ.3.:

Παρέχει το άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ στους αιτούντες άσυλο δικαίωμα δυνάμενο να ασκηθεί εντός του κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση; Υπάρχουν για τον σκοπό αυτόν επιταγές του δικαίου της Ένωσης που οριοθετούν τη διακριτική ευχέρεια των εθνικών αρχών –όπως, επί παραδείγματι, η διασφάλιση της οικογενειακής ενότητας και η προστασία του μείζονος συμφέροντος του παιδιού– ή διέπεται η εν λόγω ευχέρεια αποκλειστικά από το εθνικό δίκαιο;

- δ. Δικαιώματα του μέλους της οικογενείας που ευρίσκεται στο κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα

Δύναται ακόμη και το μέλος της οικογενείας που ευρίσκεται ήδη στο κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να αξιώσει δικαστικώς την τήρηση των διατάξεων των άρθρων 8 επ. του κανονισμού Δουβλίνο III και των συναφών κανόνων για τη μεταφορά των αιτούντων (άρθρο 18 και άρθρα 29 επ. του κανονισμού Δουβλίνο III· σε συνδυασμό, ενδεχομένως, με τις αιτιολογικές σκέψεις 13, 14 και 15 του κανονισμού Δουβλίνο III και το άρθρο 47 του Χάρτη), καθώς και του άρθρου 17, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως άρθρα 7, 9, 33, 47 και 51

Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιατύπωση) (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31), ιδίως άρθρα 7, 8, 9, 10, 11, 16, 17, 18, 20, 21, 27, 29, 30, 31, 32 και 33

Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60), ιδίως άρθρα 33 και 38

Κανονισμός (ΕΚ) 1560/2003 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ 2003, L 222, σ. 3), όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 118/2014 της Επιτροπής, της 30ής Ιανουαρίου 2014 (ΕΕ 2014, L 39, σ. 1), ιδίως άρθρο 5

Οδηγία 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ 2003, L 251, σ. 12)

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Verwaltungsgerichtsordnung (κώδικας διοικητικής δικονομίας, στο εξής: VwGO) όπως δημοσιεύθηκε στις 19 Μαρτίου 1991 (BGBl. I 1991, σ. 686) και τροποποιήθηκε τελευταία με το άρθρο 3α του νόμου της 16ης Ιουλίου 2021 (BGBl. I 2021, σ. 3026), ιδίως άρθρο 123

Asylgesetz (νόμος περί ασύλου, στο εξής: AsylG) όπως δημοσιεύθηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 2008 (BGBl. I 2008, σ. 1798) και τροποποιήθηκε τελευταία με το άρθρο 9 του νόμου της 9ης Ιουλίου 2021 (BGBl. I 2021, σ. 2467), ιδίως άρθρο 80

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Οι αιτούντες είναι Σύροι υπήκοοι. Η πρώτη και ο πέμπτος των αιτούντων είναι έγγαμο ζεύγος. Ο δε δεύτερος, ο τρίτος και ο τέταρτος των αιτούντων είναι τα ανήλικα τέκνα του ζεύγους.
- 2 Στις 20 Οκτωβρίου 2015, ο πέμπτος αιτών εισήλθε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, όπου, στις 11 Οκτωβρίου 2016, του χορηγήθηκε το καθεστώς προσωρινής προστασίας.
- 3 Η πρώτη, ο δεύτερος, ο τρίτος και ο τέταρτος των αιτούντων παρέμειναν για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα στον Λίβανο. Στις 4 Ιουνίου 2019, εισήλθαν μέσω της Τουρκίας στην Ελληνική Δημοκρατία (στη νήσο Κω). Εκεί, στις 26 Φεβρουαρίου 2020, υπέβαλαν αίτηση ασύλου. Η αίτησή τους απορρίφθηκε ως απαράδεκτη βάσει του άρθρου 38, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/32. Στις 8 Φεβρουαρίου 2021, η πρώτη, ο δεύτερος, ο τρίτος και ο τέταρτος των αιτούντων υπέβαλαν και δεύτερη αίτηση ασύλου η οποία, κατά τα φαινόμενα, εξετάζεται από τις ελληνικές αρχές ως παραδεκτός υποβληθείσα μεταγενέστερη αίτηση.
- 4 Στις 6 Μαΐου 2021, η Ελληνική Δημοκρατία υπέβαλε στην καθής αίτημα αναδοχής των ως άνω αιτούντων βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού 604/2013. Το αίτημα απορρίφθηκε από την καθής με έγγραφη απάντηση της 12ης Μαΐου 2021 με την αιτιολογία ότι, πριν την υποβολή της μεταγενέστερης αιτήσεως, είχε ήδη εκδοθεί απόφαση επί της πρώτης αιτήσεως ασύλου των τεσσάρων πρώτων αιτούντων.
- 5 Με έγγραφο της 18ης Μαΐου 2021, η Ελληνική Δημοκρατία ζήτησε από την καθής να επανεξετάσει το αίτημα αναδοχής. Υποστήριξε δε ότι ούτε η οδηγία 2011/95 ούτε η ελληνική νομοθεσία κάνουν διάκριση μεταξύ πρώτης και μεταγενέστερης αιτήσεως. Ισχυρίστηκε, ακόμη, ότι εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του κανονισμού Δουβλίνο III. Συνεπώς, κατά την Ελληνική Δημοκρατία, η καθής είναι υποχρεωμένη, βάσει των διατάξεων των άρθρων 9 και 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 604/2013 να δεχθεί την πρώτη, τον δεύτερο, τον τρίτο και τον τέταρτο των αιτούντων.
- 6 Με έγγραφο της 20ής Μαΐου 2021, η καθής απέρριψε εκ νέου το αίτημα αναδοχής που είχε υποβάλει η Ελληνική Δημοκρατία.
- 7 Στις 7 Ιουλίου 2021, οι αιτούντες άσυλο κατέθεσαν αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 8 Οι αιτούντες ζητούν να κάνει δεκτό η καθής το αίτημα αναδοχής το οποίο υπέβαλε η Ελληνική Δημοκρατία, καθώς και να αναγνωρίσει ότι είναι το υπεύθυνο κράτος για την εξέταση της αιτήσεως ασύλου της πρώτης, του δευτέρου, του τρίτου και του τετάρτου των αιτούντων. Πιστεύουν, μάλιστα, ότι για λόγους αποτελεσματικής ένδικης προστασίας (άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης) συντρέχει επείγουσα ανάγκη για την ταχεία έκδοση αποφάσεως.
- 9 Η καθής υποστηρίζει ότι η πρώτη αίτηση ασύλου που υπέβαλαν η πρώτη, ο δεύτερος, ο τρίτος και ο τέταρτος των αιτούντων είχε ήδη απορριφθεί στην Ελλάδα. Συνεπώς, κατά την άποψη της καθής, δεν υφίσταται δυνατότητα οικογενειακής επανένωσης βάσει του κανονισμού 604/2013. Σύμφωνα δε με το γράμμα των σχετικών διατάξεων, αυτές δεν εφαρμόζονται πλέον μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας που αφορά την εξέταση της πρώτης αιτήσεως ασύλου.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αποφάσεως περί παραπομπής***Επί του παραδεκτού του ενδίκου βοηθήματος***

- 10 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι δεν προβλέπεται δυνατότητα άσκησης ενδίκου βοηθήματος από τους αιτούντες κατά των αρνητικών απαντήσεων της καθής.
- 11 Στον κανονισμό 604/2013 υπάρχει ρητή πρόβλεψη μόνο για δικαίωμα άσκησης προσφυγής κατά απόφασης μεταφοράς (άρθρο 27). Ο νομοθέτης της Ένωσης είχε πλήρη επίγνωση της έλλειψης ρύθμισης ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής της ανθρωπιστικής ρήτρας κατόπιν αιτήματος του προσώπου που έχει υποβάλει αίτηση ασύλου (πρβλ. έκθεση αξιολόγησης του συστήματος του Δουβλίνου της Επιτροπής, της 6ης Ιουνίου 2007, COM [2007] 299 τελικό, ενότητα 2.3.1, υπό τον τίτλο «ενιαία εφαρμογή»).
- 12 Βεβαίως, ο κανονισμός 604/2013 μπορεί να παρέχει στον αιτούντα διεθνή προστασία το δικαίωμα να προσφύγει ενώπιον δικαστηρίου ζητώντας να εφαρμοστούν οι διατάξεις του κανονισμού (πρβλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 26ης Ιουλίου 2017, Mengesteab, C-670/16, EU:C:2017:587, σκέψη 62, και της 25ης Οκτωβρίου 2017, Shiri, C-201/16, ECLI:EU:C:2017: 805, σκέψη 44).
- 13 Ωστόσο, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι βάσει του κανονισμού 604/2013, τουλάχιστον σε περιπτώσεις όπως η υπό κρίση, το δικαίωμα αυτό δεν υφίσταται.
- 14 Η οικογενειακή επανένωση που προβάλλεται με την υπό κρίση αίτηση δεν ρυθμίζεται από τις ουσιαστικές διατάξεις του κανονισμού 604/2013, αλλά της οδηγίας 2003/86 η οποία, επίσης, υποχρεώνει τα κράτη μέλη να προβλέπουν τη δυνατότητα αντίστοιχης προσφυγής για τους αιτούντες άσυλο (άρθρο 18). Με τον

τρόπο αυτόν, παρέχεται αποτελεσματική ένδικη προστασία για τη διασφάλιση των συμφερόντων των παιδιών και της οικογενείας.

- 15 Άλλωστε, τυχόν διαφορετική προσέγγιση δεν θα εξυπηρετούσε τον σκοπό του κανονισμού 604/2013, ο οποίος είναι «να επιτρέπει τον ταχύ προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο, προκειμένου να κατοχυρώνεται η πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες χορήγησης διεθνούς προστασίας και να μην διακυβεύεται ο στόχος της ταχύτητας κατά την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας» (πέμπτη αιτιολογική σκέψη).

Επί του κατεπείγοντος

- 16 Τα κράτη μέλη δεν έχουν επιλύσει με ομοιόμορφο τρόπο τα νομικά ζητήματα που αποτελούν το αντικείμενο των προδικαστικών ερωτημάτων που υποβάλλονται με την παρούσα αίτηση (πρβλ., επί παραδείγματι, *The Migration Law Clinic of the VU Amsterdam, An Individual Legal Remedy against the Refusal of a Take Charge Request under the Dublin III Regulation*, September 2020, κεφάλαιο 6, με περαιτέρω παραπομπές), για τον λόγο, ιδίως, ότι ως προς τα ερωτήματα αυτά εκδίδονται, κατά κανόνα, αποφάσεις οι οποίες λαμβάνονται στο πλαίσιο της επείγουσας διαδικασίας και δεν μπορούν να προσβληθούν με ένδικο μέσο.
- 17 Μόνο στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, τα ως άνω νομικά ζητήματα αφορούν, κατά πάσα πιθανότητα, πληθώρα περιπτώσεων [Συμπληρωματικές πληροφορίες στις στατιστικές για το άσυλο για το έτος 2020 και το πρώτο τρίμηνο του 2021 –ουσιώδη ζητήματα της διαδικασίας του Δουβλίνου, *Deutscher Bundestag* (Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο της Γερμανίας), έγγραφο 19/30849].
- 18 Προκειμένου, λοιπόν, να διασφαλιστεί η ενιαία ερμηνεία και εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, καθώς και η πρακτική αποτελεσματικότητα αυτού, είναι απαραίτητη η έκδοση απόφασης από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως λόγω της υψηλής προτεραιότητας που αποδίδει η έννομη τάξη της Ένωσης στο δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας και λόγω της θεμελιώδους σημασίας του κανονισμού 604/2013 για τη λειτουργία του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου.
- 19 Δεδομένου ότι τυχόν απόφαση των ελληνικών αρχών στο μεσοδιάστημα επί των αιτήσεων ασύλου των τεσσάρων πρώτων αιτούντων ή παράτυπη δευτερογενής μετακίνηση αυτών θα μπορούσαν να επιφέρουν την κατάργηση της εκκρεμούς κύριας δίκης ως άνευ αντικειμένου, είναι αναγκαία η ταχεία έκδοση απόφασης από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 20 Επί του παρόντος, η πρώτη, ο δεύτερος, ο τρίτος και ο τέταρτος των αιτούντων διαβιούν υπό επισφαλείς συνθήκες σε προσφυγικό καταυλισμό στη νήσο Κω. Σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία, η προσωρινή διαμονή τους επιτρέπεται αποκλειστικά στη νήσο Κω.